नैष राजधर्मो यद्द्रोहबुद्धिरपि क्षम्यते ।

उक्तं च। तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं मर्मज्ञं व्यवसायिनं ।
अर्द्धराज्यहरं भृत्यं यो न हन्यात् स हन्यते ॥२७८॥

अपरं त्वयास्य सखित्वात् सर्वो राजधर्मः परित्यक्तः । राजधर्माभावात्
५ सर्वो ऽपि परिजनो विरक्तः। यतः सञ्जीवकः शष्पभोजी भवान् मां
सादस्तव प्रकृतयश्च। स्वप्रकृतिरपि तत्रैवाध्यवसायिन हिंसापराङ्मु
खीव भाति। तत्तव व्यवसायवाह्यं कुतस्तेषां मांसाशनं। अतः सर्वे
ऽपि परिचरास्तव मांसादास्तद्रहितं त्वां त्यक्त्वा यास्यन्ति वनान्तरं ।
ततो ऽपि त्वं विनष्ट एवास्य सङ्गत्या। न पुनस्ते कदाचिदाखेटके
१० गतिर्भविष्यति। उक्तं च।

यादृशैः सेव्यते भृत्यैर्यादृशांश्चोपसेवते ।
कदाचिन्नात्र सन्देहस्तादृग्भवति पूरुषः ॥२७९॥

तथा च। सन्तप्तायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न ज्ञायते
मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रस्थितं राजते ।
१५ स्वातौ सागरशुक्तिकुक्षिपतितं तज्ज्ञायते मौक्तिकं
प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणः संवासतो ज्ञायते ॥२८०॥

तथा च। असतां सङ्गदोषेण साधवो यान्ति विक्रियां ।
दुर्योधनप्रसङ्गेन भीष्मो गोहरणं गतः ॥२८१॥

अत एव सन्तो नीचबन्धं वर्जयन्ति। उक्तं च।

२० न ह्यविज्ञातशीलाय प्रदातव्यः प्रतिश्रयः ।
मत्कुणस्य तु दोषेण हता मन्दविसर्पिणी ॥२८२॥

कथा पिङ्गलक आह। कथमेतत्। सो ऽब्रवीत्। अस्ति कस्यचिन्म
॥१॥ हीपतेः कस्मिंश्चित् स्थाने मनोरमं शयनं। तत्र शुक्लतरपट्टयुगलम
ध्यसंस्थिता मन्दविसर्पिणी नाम श्वेता यूका प्रतिवसति स्म। सा
२५ च तस्य महीपतेः रक्तमास्वादयन्ती सुखेन कालं नयमाना तिष्ठति।